

Υπεραγία στοργική,

Μητέρα των ανθρώπων,
δέξου αυτή τη δέηση
των στεναγμών και κόπων
που οι κουρασμένες μας ψυχές
βιώνουν μακριά σου
και τράβα μας συνειδητά
πάλι στην αγκαλιά σου.

Όπου ο καθένας είμαστε,
ό,τι κι αν έχει γίνει
γίνε εσύ η αφορμή

να έρθει πάλι ειρήνη
μέσα μας και στους γύρω μας
κι αυτούς που έχουν ξεχάσει
πως ένα μόνο χάδι σου
το βίο τους θα αγιάσει.

Ανάγκη σ' έχουνε κι αυτοί
που δείχνουν να σε αρνούνται
που μόνοι βασανίζονται,
πονούν, ταλαιπωρούνται.
Ένα άγγιγμα με τα απαλά
και αγιά σου χέρια
κι η άπλετη ευωδία σου
θα διώξει τη μιζέρια.

Πώς η σεπτή εικόνα σου
αγιότητα σκορπίζει
και πώς η Χάρη του Θεού
ευλογημένα ανθίζει
σε όσους με ευλαβικά
χείλη σ' επικαλούνται.
Το όνομά σου μόνο αρκεί.
Και όλα ξεπερνιούνται.

Και αν παραστρατήσαμε,
κι αν χάσαμε το δρόμο
κι αν δεν τηρήσαμε σωστά
του Υιού σου το θείο νόμο
συγχώρα μας,
σαν τα παιδιά στα πρώτα βήματά τους
που εξερευνούνε τη ζωή
μέσα απ' τα σφάλματά τους.

Κι αν πέσαμε
βοήθα μας ξανά να σηκωθούμε.
Μη μας αφήνεις Παναγιά μόνους
να απελπιστούμε.
Γιατί λαχτάρα της ψυχής
είναι η σωτηρία
κι εσύ
Γέφυρα που οδηγεί στην Άνω Βασιλεία.

Ό,τι κι αν πούμε είναι φτωχό
για να σε ευχαριστήσει.
Η αγνότητα κι η αγάπη σου
ας μας καθοδηγήσει.
Πρέσβευε και μη μας ξεχνάς.
Χαρά ή δυσκολία
ένα έρχεται στα χείλη μας:
«Δέσποινα Παναγία»

Πηνελόπη Ζουμπουλάκη